

Minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen (Van Maarseveen) aan hoge commissaris te Djakarta (Hirschfeld), 28 juni 1950

Mede namens Blom. Betreft Uw 204.

De eerste reactie van Hatta op onze brief over het zelfbeschikkingsrecht bevreemdt mij. De opvatting, dat wij ons met de binnenlandse aangelegenheden van Indonesië willen bezig houden, is alleen te handhaven, indien men naleving van de RTC-accorden als een volstrekt binnenlandse aangelegenheid van Indonesië beschouwt. Dat Nederland naar middelen zou zoeken om iets van zijn oude machtspositie te heroveren, is toch wel moeilijk te rijmen met de stelselmatige afbraak van de Nederlandse feitelijke machtspositie, waartoe Nederland ter naleving van de RTC-accorden is overgegaan en met de overdracht van wapenenmateriaal en oorlogsschepen zijdens Nederland aan Indonesië.

Het voorpostengevecht over Nieuw-Guinea is toch waarlijk niet door ons in gang gezet. Indien wij voor deze en dergelijke verwijten van Indonesische zijde uit de weg zouden moeten gaan teneinde de goede sfeer niet te bederven, vrees ik dat wij geen enkele houdbare positie meer kunnen innemen ten aanzien van onze rechtmatige belangen. Het is voldoende bekend, dat de Nederlandse Regering alles doet om de goede betrekkingen met Indonesië te verbeteren en bij alle moeilijkheden, ook bij die betreffende het zelfbeschikkingsrecht, naar oplossingen zoekt, die voor de RIS-Regering aanvaardbaar zijn. Mijn 80 is daarvan het zoveelste bewijs. Ook het antwoord, dat de UNCI op onze brief over het zelfbeschikkingsrecht gegeven heeft, kan voor de RIS-Regering een aanwijzing zijn dat het door ons ingenomen standpunt niet onredelijk is.

Ik hoop dat U deze gedachten ter geschikter tijd ter kennis van Hatta zult brengen, tenzij U dit reeds uit eigen beweging dadelijk mocht gedaan hebben.